

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma ,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședință de judecată, fără citarea părților la proces, recursul în anulare declarat de Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș, împotriva sentinței Tribunalului Militar „*Severo-Donetkoi jeleznoi doroghi na st. Vorosilovgrad*”, URSS, din 31 decembrie 1941, în cauza penală privind condamnata

Kravcenko Zinaida XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de recurs: 02.11.2021 – 15.11.2021

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Tribunalului Militar „*Severo-Donetkoi jeleznoi doroghi na st. Vorosilovgrad*”, URSS, din 31 decembrie 1941, Kravcenko Zinaida XXXXXX a fost condamnată în baza art. 54-1 p.A Cod penal al RSSU la 10 ani privațiune de libertate, cu decăderea ulterioară în drepturile eligibile pe un termen de 5 ani.

2. Instanța a constatat că inculpata Kravcenko Zinaida, în septembrie 1941, aflându-se în prizonierat, a fost recrutată de serviciile germane de spionaj pentru activități provocatoare. Totodată, aflându-se pe teritoriul URSS mai bine de 2 luni, nu a comunicat organelor competente despre acest fapt.

3. Hotărârea a devenit irevocabilă prin neatacare.

4. La 02 noiembrie 2021, Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș, a declarat recurs în anulare, solicitând casarea hotărârii menționate, încetarea procesului penal și reabilitarea lui Kravcenko Zinaida XXXXXX.

Recurentul a invocat că Kravcenko Zinaida a fost condamnată pentru fapte neconfirmate în ședința de judecată, fiindu-i încălcat flagrant dreptul lui la un proces echitabil, cauza fiind examinată în lipsa unui apărător, deși participarea

acestui era obligatorie, ce constituie un viciu fundamental care a afectat sentința pronunțată.

5. Judecând recursul nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 6 pct. 44), art. 22 alin. (3), art. 452 alin. (1), art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare de către Procurorul General Adjunct în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Sub acest aspect, se reține că instanța nominalizată a comis următoarea eroare de drept.

Conținutul sentinței contestate relevă că condamnată nu a fost asistată de un apărător, învinuirea nu a fost prezentată și susținută de un acuzator de stat, iar instanța de judecată nu a supus analizei și aprecierii în coroborare declarațiile ei și probele administrate în dosarul respectiv, fondându-și, astfel, hotărârea de condamnare pe presupuneri.

Rezultă că instanța a ignorat în mod vădit principiile și normele unanim recunoscute și fundamentale ale unui proces penal echitabil, conform cărora orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, de către o instanță imparțială, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa, având dreptul să se apere însuși și fie asistată de un apărător, nefiind obligată să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Pe lângă aceasta, conform art. 3 lit. a), art. 5/2, 5/3 din Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice din 08 decembrie 1992, sunt declarate nevinovate și urmează a fi reabilitate în fața societății și reintegrate în drepturi toate persoanele care, în perioada dintre 7 noiembrie 1917 și 23 iunie 1990, au fost supuse represiunilor politice în baza deciziilor organelor de stat judiciare pentru „trădare de patrie”. Ca rezultat al studierii dosarelor, asupra cărora au fost luate hotărâri ale organelor judiciare, Procuratura Generală face recurs în anularea lor, care se examinează de către Curtea Supremă de Justiție în modul stabilit de Codul de procedură penală pentru examinarea recursurilor în anulare.

Împrejurările expuse denotă clar că erorile de drept comise de instanța judecătorească în cadrul judecării cauzei penale respective, adică sfidarea vădită a drepturilor și libertăților fundamentale ale condamnatului, constituie un viciu fundamental, care a afectat hotărârea atacată și dovedesc univoc că în speță existau circumstanțe care excludeau tragerea lui Kravcenko Zinaida la răspundere penală.

Totodată, conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, se adoptă hotărârea de încetare a procesului penal.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța admite recursul, casează total hotărârea atacată și dispune încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Prin urmare, în temeiul circumstanțelor nominalizate, recursul în anulare de pe rol devine pasibil admiterii, cu casarea hotărârii contestate, ca fiind afectată de un viciu fundamental, cu dispunerea încetării procesului penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

6. Conform art. 452, 453 alin. (1), 457, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiu Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul în anulare declarat de Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș, împotriva sentinței Tribunalului Militar „*Severo-Donetskoi jeleznoi doroghi na st. Vorosilovgrad*”, URSS, din 31 decembrie 1941, privind condamnarea lui Kravcenko Zinaida XXXXXX în baza art. 54-1 p.A Cod penal al RSSU la 10 ani privațiune de libertate, cu decăderea ulterioară în drepturile eligibile pe un termen de 5 ani, cu încetarea procesului penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Kravcenko Zinaida XXXXXX este reabilitată în fața societății și reintegrată în drepturi.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 10 decembrie 2021.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico